

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Europejska przestrzeń badawcza: nowe perspektywy

P6_TA(2008)0029

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie Europejskiej Przestrzeni Badawczej: Nowe perspektywy (2007/2187(INI))

(2009/C 68 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 4 kwietnia 2007 r. zatytułowaną „Europejska Przestrzeń Badawcza: Nowe perspektywy” (COM(2007)0161),
  - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji (SEC(2007)0412), towarzyszący wyżej wymienionej zielonej księdze Komisji,
  - uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając decyzję Rady 2006/973/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. dotyczącą programu szczegółowego „Ludzie” wdrażającego siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 maja 2007 r. zatytułowaną „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE” ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jak również Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0005/2008),
- A. mając na uwadze, że Rada Europejska na posiedzeniu w Lizbonie w dniach 23-24 marca 2000 r. zatwierdziła cel, jakim było utworzenie Europejskiej Przestrzeni Badawczej (EPB),
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniach 15-16 marca 2002 r. w Barcelonie Rada Europejska zgodziła się na cel zwiększenia całkowitego nakładu na badania i rozwój do 3 % PKB Unii do 2010 r. (dwie trzecie środków powinno pochodzić z sektora prywatnego),

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 400 z 30.12.2006, str. 252. Sprostowanie w Dz.U. 54 z 22.2.2007, s. 91.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0212.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

- C. mając na uwadze, że 7 PR. jest przeznaczony do wspierania tworzenia EPB,
- D. mając na uwadze, że tworzeniu EPB powinno towarzyszyć tworzenie Europejskiej Przestrzeni Szkolnictwa Wyższego oraz Europejskiej Przestrzeni Innowacji, budując w ten sposób trzy boki tzw. trójkąta wiedzy,
- E. mając na uwadze, że EPB obejmuje trzy główne aspekty: wewnętrzny rynek badań, na którym naukowcy, technologie i wiedza mogą swobodnie się przemieszczać, skuteczną koordynację na szczeblu UE działań badawczych prowadzonych na szczeblach krajowym i regionalnym oraz programy, politykę i inicjatywy realizowane i finansowane na szczeblu UE,
- F. mając na uwadze, że konieczny jest większy wysiłek, zwłaszcza w dziedzinie koordynacji, we wszystkich wymiarach badań w UE: ludzkim, infrastrukturalnym, organizacyjnym, finansowym, dzielenia się wiedzą i ogólnej współpracy w celu przewyższenia rozdrobnienia badań w UE i wykorzystania potencjału UE w tym zakresie,
- G. mając na uwadze, że możliwości zatrudnienia i warunki pracy nie zachęcają młodych kobiet i mężczyzn do rozpoczynania kariery badawczej, co oznacza marnotrawstwo bardzo wartościowych zasobów ludzkich,
- H. mając na uwadze, że nakłady na badania i rozwój w UE są wciąż dużo niższe niż lizboński cel wynoszący 3 % PKB,
- I. mając na uwadze, że konieczne jest szersze spojrzenie na proces tworzenia EPB, przy zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych stron,
- J. mając na uwadze wciąż niedostateczną reprezentację kobiet w większości dziedzin nauki i inżynierii oraz na stanowiskach kierowniczych,
- K. mając na uwadze, że od względem wkładu sektora prywatnego w badania i rozwój, Unia Europejska pozostaje w tyle za swoimi bezpośrednimi konkurentami,

Utworzenie jednego rynku pracy dla naukowców

1. przyjąłby z zadowoleniem wspólną definicję kariery naukowców i ustanowienie systemu informacji na temat zatrudnienia naukowców i praktyk naukowych w obrębie Europy, i wyraża przekonanie, że pomoże to UE osiągnąć najwyższy poziom w badaniach;
2. wzywa państwa członkowskie i regiony do wypracowania strategii w zakresie rozwoju zasobów materialnych i ludzkich w sektorach badań i innowacji, w szczególności poprawy i udostępniania infrastruktury badawczej, wzrostu mobilności wśród naukowców dzięki zwiększonemu wsparciu finansowemu, atrakcyjnych dla nich inicjatyw lokalnych, usunięcia barier prawnych, administracyjnych i językowych, wymian personelu i dostępu gwarantowanego dla wszystkich, zwłaszcza dla kobiet i młodych naukowców;
3. wyraża silne poparcie dla Europejskiej karty naukowca oraz Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych, dzięki którym zwiększa się atrakcyjność EPB dla naukowców; wzywa Komisję do rozpowszechniania informacji na temat stopnia ich wdrożenia w państwach członkowskich;
4. 4 zauważa konieczność ustalenia i wdrożenia jednolitego europejskiego modelu kariery badawczej, a także ustanowienia zintegrowanego systemu informacji o oferowanych miejscach pracy i umowach o staże w sektorze badań naukowych w Europie, uważa to za sprawę zasadniczą dla tworzenia jednolitego rynku pracy dla badaczy;
5. zwraca uwagę na znaczenie pełnego otwarcia i przejrzystości procesów rekrutacji i awansu badaczy i badaczek; zwraca się do państw członkowskich, by czuwały nad zagwarantowaniem większej równowagi między mężczyznami a kobietami w komisjach podejmujących decyzje o rekrutacji i awansie;
6. wyraża żal z powodu utrzymującego się wzrostu transatlantyckiego odpływu nakładów netto na badania i rozwój; podkreśla wagę przeciwdziałania dalszej emigracji kompetentnych naukowców europejskich; wzywa do przyjęcia odpowiednich środków w celu zatrzymania naukowców w UE oraz spowodowania ich powrotu do UE, w szczególności poprzez zapewnienie zarówno kobietom jak i mężczyznom szerokich możliwości rozwoju kariery oraz atrakcyjnych warunków pracy;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

7. popiera plan zwiększenia zarówno geograficznej, jak i międzysektorowej mobilności naukowców (tj. między uniwersytetami i organizacjami naukowymi oraz między światem uniwersyteckim i biznesem), jako środków służących dzieleniu się wiedzą i transferowi technologii; w tym celu wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzbogacenia programów studiów podyplomowych i doktoranckich poprzez wspieranie wspólnego nadzoru nad badaniami w różnych krajach, oraz do rozpatrzenia idei utworzenia europejskich stypendiów podoktoranckich i projektów szkoleniowych w oparciu o program Erasmus, który odniósł znaczny sukces;
8. podkreśla, że prawidłowo funkcjonujący rynek wewnętrzny jest istotny dla skutecznego rozwoju EPB oraz że kluczową rolę odgrywa w szczególności swobodny przepływ kadry naukowej; wyraża ubolewanie, że naukowcy wciąż napotykają przeszkody utrudniające mobilność na terenie UE; wzywa do przyjęcia środków w celu usprawnienia swobodnego przepływu kadry naukowej, w szczególności poprzez zniesienie wszystkich pozostałych ograniczeń przejściowych dotyczących wolnego przepływu pracowników oraz udoskonalenie infrastruktury badawczej UE; popiera utworzenie Europejskiego Instytutu Technologii (EIT);
9. uważa, że dostępu naukowców do UE nie powinny hamować istniejące przeszkody krajowe, takie jak niewystarczające uznawanie/przenoszenie nabytych praw socjalnych, niekorzystne warunki podatkowe czy trudności w przenoszeniu rodzin; wzywa państwa członkowskie do przygotowania przepisów krajowych dotyczących zatrudnienia, w sposób zapewniający naukowcom z państw członkowskich i krajów trzecich porównywalne warunki pracy i nieutrudniający podejmowania kariery naukowej;
10. przypomina, że jednym ze sposobów na zwiększenie mobilności naukowców może być utworzenie „bonów badawczych” do wykorzystania przez naukowców w innych państwach członkowskich oraz w przyjmujących instytucjach i uczelniach; bony zapewniłyby dodatkowe środki finansowe na faktyczne badania przyciągające zagranicznych naukowców; uważa, że zwiększyłyby to nie tylko zainteresowanie instytucji naukowo-badawczych i uniwersytetów goszczeniem naukowców z innych państw członkowskich oraz przyciąganiem najzdolniejszych naukowców, ale także przyczyniłoby się do rozwoju ośrodków doskonałości, umożliwiając najbardziej atrakcyjnym programom i instytucjom naukowo-badawczym przyciąganie większej liczby naukowców i poprawę ich sytuacji finansowej; uważa, że dodatkowe wsparcie mobilności naukowców powinno stanowić uzupełnienie obecnych programów finansowania mobilności; oraz że do finansowania można wykorzystać środki na programy współpracy i tworzenia potencjału 7. PR;
11. zwraca uwagę na potrzebę wspierania w szczególności młodych naukowców gwarantując im dalsze otrzymywanie stypendiów w przypadku zmiany miejsca pracy w obrębie UE;
12. jest zdania, że należy wzmocnić ramy regulacyjne UE dotyczące swobodnego przepływu kadry naukowej wewnątrz EPB, tak aby ułatwić wydawanie wiz i pozwoleń na pracę obywatelom krajów trzecich;
13. uważa za konieczne ustanowienie specjalnych środków wspierających większy udział kobiet we wszystkich rodzajach działalności badawczej w celu znaczącego zwiększenia liczby kobiet kontynuujących karierę naukową;
14. jest zdania, że ograniczone zainteresowanie młodszych pokoleń kontynuowaniem edukacji naukowej i technologicznej jest ściśle powiązane z brakiem współpracy między sektorem prywatnym a światem akademickim; w związku z tym wzywa państwa członkowskie i Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz promowania ram współpracy między tymi dwoma sektorami;
15. wzywa do wymiany doświadczeń między państwami członkowskimi w celu rozwijania spójnego podejścia do promowania udziału osób niepełnosprawnych w finansowanych przez Wspólnotę badaniach oraz zwiększenia liczby osób niepełnosprawnych podejmujących i kontynuujących karierę naukową;
16. wyraża także opinię, że władze publiczne, instytucje badawcze i przedsiębiorstwa powinny wspierać środki mające na celu godzenie życia zawodowego i prywatnego;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

17. wzywa Komisję do zbadania, w jaki sposób można polepszyć nauczanie nauk ścisłych w UE na wszystkich szczeblach; ubolewa nad brakiem zasobów ludzkich w dziedzinie badań i rozwoju w wielu państwach członkowskich, co może być spowodowane faktem, że młodsze pokolenia są mniej nauką nauczaniem i karierą naukową; dlatego proponuje wszczęcie inicjatyw, które zaznajomią młodzież szkolną z badaniami laboratoryjnymi i badaniami w terenie; ponadto proponuje promowanie aktywnych i badawczych metod nauczania z wykorzystaniem doświadczeń i obserwacji, stworzenie programów wymiany profesorów i naukowców, a także wspieranie innowacyjnych metod szkoleniowych przez władze lokalne i regionalne; uważa, że szybki rozwój nauki wiąże się z ryzykiem stworzenia przepaści między zwykłymi obywatelami a badaniami naukowymi i technologicznymi; jest zdania, że istnieje potrzeba promowania i wspierania dialogu między naukowcami a społeczeństwem; w związku z tym naukowcy powinni dbać o to by wyniki ich badań były zrozumiałe i dostępne dla wszystkich;

18. zwraca uwagę na potrzebę poprawy warunków socjalnych naukowców poprzez tworzenie miejsc pracy dla ich partnerów życiowych oraz udzielanie wsparcia w poszukiwaniu możliwości opieki nad dziećmi i nauki szkolnej;

Rozwijanie infrastruktury badawczych światowej rangi

19. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w dziedzinie rozwoju infrastruktury badawczych wraz z przyjęciem planu dotyczącego Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktury Badawczych (ESFRI); uważa jednakże, że powinno się wprowadzić przepis mający na celu włączenie, obok infrastruktury określonych przez ESFRI, nowych obiektów i infrastruktury realizowanych obecnie w państwach członkowskich;

20. sugeruje, by nowe rodzaje paneuropejskiej infrastruktury badawczej były wspierane finansowo jedynie wtedy, gdy nie istnieją infrastruktury krajowe z podobnymi możliwościami dostępu dla naukowców z innych państw członkowskich;

21. podkreśla rolę i znaczenie ośrodków badawczych w europejskim środowisku naukowo-badawczym, obok uniwersytetów i agencji finansujących badania naukowe; wzywa Komisję, aby przed uzgodnieniem wspólnej polityki i planu realizacji ustanowiła pewien poziom współpracy między agencjami krajowymi a uczelniami i ośrodkami badawczymi w Europie we współpracy z władzami regionalnymi;

22. wzywa Komisję do zaproponowania ram prawnych ułatwiających tworzenie i funkcjonowanie największych wspólnotowych organizacji badawczych i infrastruktury, oraz do rozważenia udziału istniejących instytucji i porozumień europejskich, takich jak Europejska Organizacja Badań Jądrowych (CERN), Europejska Agencja Przestrzeni Kosmicznej (ESA) i Europejskie porozumienie na rzecz rozwoju syntezy jądrowej (EFDA), chociaż przy wdrażaniu tego rodzaju organizacji powinno się unikać traktatów na szczeblu międzyrządowym;

23. jednocześnie zaleca, by w procesie budowy paneuropejskiej infrastruktury badawczej intensywnie uczestniczyły także instytucje z krajów o mniejszej intensywności badań naukowych, które jednakże dysponują odpowiednim potencjałem naukowym;

24. jest zdania, że w celu zagwarantowania działań długoterminowych i stałej poprawy, procedury zatwierdzania dużych infrastruktury badawczych powinny obejmować badania i rozwój, technologie informacyjne i fundusze operacyjne;

25. uznaje EIT za ważny element wzmocnienia infrastruktury badawczej UE;

26. wzywa Komisję do wspierania ośrodków badawczych, uczelni oraz agencji finansujących badania naukowe, zarówno w budowaniu ich potencjału, jak i w łączeniu ich zasobów podczas tworzenia Europejskiej Przestrzeni Badawczej; celem jest osiągnięcie pozycji światowego lidera w głównych dziedzinach nauki;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Umacnianie instytucji badawczych

27. wyraża ubolewanie, że zgodnie z kwotami przeznaczanymi na nakłady na badania i rozwój średnia w UE wynosi jedynie 1,84% PKB wobec 2,68% PKB w USA i 3,18% w Japonii; ubolewa też z powodu rozbieżności pomiędzy wspomnianymi nakładami począwszy od 0,39% dla Rumunii i 0,4% dla Cypru po 3,86% w przypadku Szwecji; podkreśla wagę zwiększenia średnich wydatków oraz zwiększenia nakładów przeznaczanych na wspomniany cel przez niektóre państwa członkowskie; podkreśla wagę lepszego ukierunkowania zróżnicowanych form działalności badawczo-rozwojowej na terenie Unii, szczególnie w celu ułatwienia przejścia do gospodarki cyfrowej; uważa, że ma to fundamentalne znaczenie dla stworzenia właściwych warunków pozwalających na przejście do gospodarki opartej na wiedzy, do czego wzywa strategia lizbońska;

28. uznaje znaczenie regionalnego wymiaru EPB i uważa, że rozwój regionalnych klastrów jest istotnym sposobem na osiągnięcie masy krytycznej, integrację uniwersytetów, instytucji naukowo-badawczych i przemysłu oraz utworzenie europejskich ośrodków doskonałości; wyraża przekonanie, że programy „Potencjał badawczy” i „Regiony wiedzy” oraz fundusze strukturalne wspierające regionalny potencjał w dziedzinie badań i innowacji, powinny być postrzegane jako zasadniczy wkład do celów 7. PR;

29. podkreśla znaczenie krajowych i regionalnych punktów kontaktowych we wzmacnianiu rezultatów programów ramowych, i wzywa do zacieśnienia współpracy między nimi;

30. wzywa Komisję do powołania europejskiego forum, w skład którego wejdą przedstawiciele krajowi wysokiego szczebla, z krajowymi radami ds. badań naukowych włącznie, i którego zadaniem będzie identyfikacja, rozwój i wsparcie głównych paneuropejskich inicjatyw badawczych, a także do opracowania wspólnego systemu naukowego i technicznego przeglądu w celu lepszego wykorzystywania wyników programów europejskich; jest przekonany, że korzystne byłoby wprowadzenie wiarygodnego systemu zatwierdzania wiedzy i metod analitycznych, kontroli i certyfikacji oraz utworzenie sieci ośrodków doskonałości w UE;

31. zwraca się do Komisji o jasne ustanowienie komplementarności między sieciami doskonałości a wirtualnymi społecznościami badawczymi poprzez wyszczególnienie ich celów, zasad funkcjonowania oraz finansowania;

32. wzywa Komisję do dalszego promowania zamówień publicznych w celu wspierania badań i rozwoju na szczeblu UE dzięki lepszemu wykorzystaniu instrumentów i zasobów publicznych;

33. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Europejskiej Karty na rzecz wykorzystania własności intelektualnej instytucji naukowo-badawczych i uczelni, którą poparła Rada Europejska na szczycie w dniach 21 i 22 czerwca 2007 r. w Brukseli, o ile doprowadzi ona do stworzenia przydatnego zbioru zasad, które w szczególności uwzględnią potrzeby opracowywania i przekazywania wiedzy naukowej

34. przypomina o roli MŚP jako instytucji badawczych; wyraża opinię, że należy zwiększyć ich udział w działalności badawczo-rozwojowej na szczeblu UE zgodnie z celem, jakim jest przeznaczenie dla nich co najmniej 15% budżetu 7. PR dla MŚP;

35. jest zdania, że poważne badania muszą być ściśle powiązane z innowacją, dlatego należy podjąć konkretne działania zmierzające do stworzenia w pełni zintegrowanej europejskiej przestrzeni badań naukowych i innowacji;

Dzielenie się wiedzą

36. jest przekonany, że inwestycje w infrastrukturę, funkcjonalność i inicjatywy dotyczące elektronicznych systemów referencyjnych umożliwiły znaczną poprawę rozpowszechniania i wykorzystania informacji naukowych, oraz że deklaracja berlińska w sprawie otwartego dostępu do wiedzy w naukach ścisłych i humanistycznych jest przykładem na to, jak dzięki Internetowi powstały możliwości przeprowadzania doświadczeń z nowymi modelami; podkreśla znaczenie poszanowania wolności wyboru i praw własności intelektualnej autora, przy zapewnieniu kontynuacji wzajemnej oceny jakościowej i niezawodnej oraz bezpiecznej ochrony ocenianej pracy, a także zachęca zainteresowane strony do współpracy w projektach pilotażowych w celu dokonania oceny wpływu i wykonalności alternatywnych modeli, takich jak opracowanie otwartego dostępu;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

37. zgadza się z promowaną przez Komisję koncepcją otwartej innowacji, zgodnie z którą sektory publiczny i prywatny stają się pełnoprawnymi partnerami i dzielą się wiedzą pod warunkiem, że zostanie opracowany zrównoważony i sprawiedliwy system pomiędzy otwartym dostępem do wyników badań naukowych a wykorzystaniem tych wyników przez sektor prywatny (sprawiedliwe dzielenie się wiedzą); uważa, że należy oficjalnie uznać zasadę sprawiedliwego i godziwego wynagradzania finansowego za wykorzystywanie wiedzy publicznej przez przemysł;

38. wyraża zdecydowane przekonanie, że niepewność prawna i wysokie koszty panujące obecnie w dziedzinie praw własności intelektualnej przyczyniają się do rozdrobnienia wysiłków badawczych w Europie; w związku z tym wzywa Komisję, aby przeprowadziła ocenę wpływu różnych instrumentów prawnych, jakie mogą zostać użyte w celu ograniczenia istniejących barier w transferze wiedzy w ramach EPB; stwierdza, że odpowiednio zarejestrowane wynalazki mogą stanowić istotne źródło wiedzy oraz że prawa ochrony własności intelektualnej, w tym prawo patentowe UE, nie mogą stwarzać przeszkód w dzieleniu się wiedzą; zwraca uwagę na zasadnicze znaczenie stworzenia patentu wspólnotowego oraz wysokiej jakości, opłacalnego i stymulującego innowacje systemu sądowego do spraw europejskich patentów, który uznawałby jurysdykcję Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich; przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ulepszenia systemu patentowego w Europie (COM(2007)0165); stwierdza, iż powstałe ramy prawne będą skuteczniej zachęcać przedsiębiorstwa sektora prywatnego do angażowania się w badania oraz wzmocnią pozycję wynalazców z UE na arenie międzynarodowej;

39. wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi utworzyła europejskie forum, dzięki któremu możliwa będzie koordynacja procesów zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu europejskim i krajowym w debatę na temat nauki, badań naukowych i technologii;

40. jest zdania, że w kontekście Europejskiej Przestrzeni Badawczej należałoby wykorzystać potencjał wspólnych ośrodków badawczych jako niezależnych i neutralnych naukowych i technicznych struktur wysokiego szczebla, dostarczających wspólną ekspertyzę instytucjom UE i wspierających procesy podejmowania decyzji w kluczowych kwestiach (np. jakość życia, bezpieczeństwo żywnościowe, ochrona środowiska, ochrona konsumentów);

41. wyraża przekonanie, że wraz z odnowioną misją mającą na celu wspieranie działań wspólnych ośrodków badawczych, a także skoncentrowaną na optymalizacji korzyści do uzyskania ich struktur, ośrodki te mogłyby także wspierać czysto europejskie możliwości w dziedzinie szkolenia i mobilności młodych naukowców;

Optymalizacja programów i priorytetów badawczych

42. uważa za odpowiednie wdrażanie zasady wzajemnego otwierania programów krajowych dla uczestników z innych państw członkowskich, ponieważ stanowiłoby to krok w kierunku wymiany informacji na temat istniejących programów krajowych i sprzyjałoby ocenie krajowej działalności badawczej przez panele międzynarodowe;

43. stwierdza, iż wiele państw członkowskich, a w szczególności państwa o słabiej rozwiniętej strukturze badawczo-rozwojowej, obawia się odpływu wykwalifikowanych pracowników w obrębie UE; wzywa do przyjęcia środków na rzecz zapobiegania temu zjawisku poprzez stworzenie krajowej uzupełniającej, a nie konkurencyjnej polityki dotyczącej badań, szczególnie w celu promowania koordynacji w zakresie zasobów oraz unikania ich powielania i rozproszenia;

44. uważa za zasadne zbadanie możliwości oferowanych przez mechanizm „geometrii zmiennej” jako właściwego sposobu rozwijania odpowiedniej elastyczności przy realizacji programów tematycznych;

45. podkreśla, że należy wzmocnić komplementarność wspólnotowego i krajowego finansowania prac badawczych;

46. jest przekonany, że finansowanie otwarcia krajowych programów badawczych dla wszystkich naukowców w państwach członkowskich powinno się rozpocząć przede wszystkim w obszarze badań podstawowych lub tzw. badań pionierskich;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

47. zauważa, że władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w tworzenie przyjaznych warunków dla badań i powinny dokonać znaczącego wkładu w realizację Europejskiej Przestrzeni Badawczej, a także, że powinny to zagwarantować wspólnotowe programy finansowania takie jak 7. PR, oraz że uzgodnione programy finansowane przez fundusze strukturalne powinny także umożliwić znaczny postęp; uważa w szczególności, że należy niezwłocznie zwiększyć potencjał badawczo-rozwojowy regionów „słabszych” pod względem naukowym poprzez łączne wykorzystanie funduszy strukturalnych i funduszy siódmego programu ramowego, a także krajowe i regionalne inwestycje, tak aby skutecznie spełniać m.in. lokalne potrzeby badań na rzecz społeczeństwa;
48. stwierdza, że niemożliwe jest osiągnięcie celów strategii lizbońskiej bez znacznego wzrostu zaangażowania sektora prywatnego w działalność badawczą; wzywa Komisję do podjęcia działań na rzecz poprawy środków zachęcających sektor prywatny do inwestowania w badania i udziału w nich; przychyliła się do opinii, że należy podejmować działania na rzecz wypracowania europejskiego przywództwa na rynkach intensywnie wykorzystujących nowe technologie, wspieranego przez jasno określone standardy ochrony własności intelektualnej; jest zdania, że w tym celu ważne jest rozbudowywanie partnerstw publiczno-prywatnych na dobrze funkcjonujących rynkach;
49. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia optymalnego finansowania określonej w programach operacyjnych działalności badawczej na szczeblu krajowym i regionalnym oraz do zapewnienia skutecznej wymiany dobrych wzorców praktycznych i współpracy między regionami; stwierdza, że przykłady dobrych praktyk, skutecznych w jednym regionie, nie mogłyby zostać przeniesione bez modyfikacji do innego regionu; kładzie zatem nacisk na szczególny charakter oceny na szczeblu regionalnym w oparciu o wiarygodne, przejrzyste i powszechnie przyjęte wskaźniki;
50. podkreśla znaczenie uwalniania potencjału badawczego wszystkich europejskich regionów, będącego sposobem na zwiększanie konkurencyjności europejskich badań naukowych;
51. jest zdania, że należałoby podjąć działania mające na celu uaktualnienie form i instrumentów współpracy oraz przystosowanie ich do celów Europejskiej Przestrzeni Badawczej; zaleca dalsze rozwijanie inicjatyw takich jak europejska współpraca w dziedzinie badań naukowych i technicznych (COST) czy paneuropejska sieć nakierowanych na rynek badań przemysłowych i rozwoju (EUREKA);
52. uznaje rolę, jaką odgrywają sieci doskonałości w procesie tworzenia EPB poprzez trwałą integrację, unikając tym samym rozdrobnienia wysiłków badawczych, i wzywa Komisję do dalszego wspierania skutecznych sieci, tak aby osiągnąć ten cel;
53. podkreśla, że ukierunkowana współpraca badawczo-rozwojowa może otworzyć dla prowadzonych w Europie prac badawczych znaczne możliwości na skalę światową; wzywa zatem do połączenia krajowych i regionalnych systemów badawczych z sieciami w Europie i poza nią, przy jednoczesnym zapewnieniu spójności krajowych i regionalnych programów i priorytetów badawczych o znaczeniu europejskim, takich jak Europejski Instytut Innowacji i Technologii; w tym kontekście wzywa Komisję do uznania znaczenia badań w zakresie gospodarki przestrzennej i studiów regionalnych dla spójności terytorialnej, ze szczególnym uwzględnieniem programu ESPON 2013; uważa, że należy rozwijać współpracę terytorialną jako sposób osiągnięcia masy krytycznej i przygotowania do nadania jej charakteru międzynarodowego; dlatego wzywa państwa członkowskie do usunięcia transgranicznych barier administracyjnych, które utrudniają współpracę między instytucjami naukowymi; zaleca metodę otwartej koordynacji do porównania najlepszych praktyk krajowych w tej dziedzinie;
54. jest zdania, że konieczne jest szersze podejście do kwestii ustalenia priorytetów dla strategicznych decyzji w sprawie finansowania ze środków publicznych oraz że między innymi europejskie platformy technologiczne i wspólne inicjatywy technologiczne skorzystałyby na silniejszym zaangażowaniu instytucji publicznych i prywatnych, takich jak uniwersytety, ośrodki badawcze i MŚP, w celu rozwijania strategii długoterminowych;
55. podkreśla potrzebę zwiększenia inwestycji na badania i rozwój oraz pobudzenia innowacji w Europie; przypomina w tym kontekście o połączeniu europejskiej agendy terytorialnej oraz celów lizbońskich przyjętych w ramach wskazówek strategicznych na rzecz polityki spójności, a wspólnie stanowiących warunek wstępny zagwarantowania konkurencyjności; podkreśla potrzebę połączenia podejścia odgórnego inicjatywy ERA z oddolnym podejściem polityki regionalnej; podkreśla konieczność lepszej koordynacji działań i programów badawczych, takich jak europejskie platformy technologiczne oraz program ERA-NET;
56. jest zdania, że podczas tworzenia programów prac i zaproszeń do składania wniosków w ramach siódmego programu ramowego należy wziąć pod uwagę dalekosiężne i strategiczne programy opracowane przez środowisko badawcze;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Otwarcie na świat: międzynarodowa współpraca naukowo-techniczna

57. uważa, że współpraca w zakresie badań i rozwoju może przyczynić się do osiągnięcia poszczególnych milenijnych celów rozwoju, i w związku z tym wyraża przekonanie, że ważne jest dostosowanie unijnej polityki w dziedzinie współpracy naukowej do jej polityki zagranicznej oraz programów pomocy na rzecz rozwoju;

58. wzywa Komisję do umocnienia współpracy w dziedzinie badań w celu wspierania dialogu, pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju gospodarczo-społecznego; wyraża przekonanie, że współpraca taka umożliwi ponadto UE podejmowanie niezwykle ważnych wyzwań, jak np. trwały rozwój regionalny, opieka zdrowotna, bezpieczeństwo żywności czy zmiany klimatyczne;

59. wzywa Komisję do zainicjowania, wdrożenia i wspierania środków służących zwiększeniu udziału naukowców z krajów rozwijających się w międzynarodowych projektach współpracy naukowej oraz badań i rozwoju, a także do wspierania dostępu do istniejącej własności intelektualnej na całym świecie; podkreśla wagę pozyskiwania dla UE kadry naukowej także z krajów trzecich, zwłaszcza z krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa, między innymi poprzez szybszą transpozycję dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych⁽¹⁾, przy jednoczesnym uwzględnieniu wszystkich potrzeb naukowców; popiera przedłożoną przez Komisję propozycję stworzenia systemu niebieskiej karty, który miałby dużą wartość dla zatrudnionych w sektorze naukowo-technicznym niewchodzącym w zakres stosowania dyrektywy;

60. pragnie, by Europejska Przestrzeń Badawcza — w perspektywie swojego otwarcia na świat — przyznała uprzywilejowane miejsce najbardziej oddalonym regionom oraz krajom i terytoriom zamorskim w celu wykorzystania zalet i bogactw, jakie oferują te regiony europejskie lub stowarzyszone, poprzez włączenie ich w spójny sposób w działania w zakresie współpracy naukowej i technologicznej w ramach „sieci doskonałości”;

61. jest zdania, że powinno się zachęcać do udziału w Europejskiej Przestrzeni Badawczej kraje sąsiadujące z UE oraz kraje bardziej związane z priorytetami geopolitycznymi UE, jak np. kraje basenu Morza Śródziemnego, Europy Wschodniej, Afryki i Ameryki Łacińskiej, poprzez dalsze promowanie porozumień o współpracy naukowej i technologicznej;

62. jest zdania, że powinno się zachęcać do udziału w „szerszej” Europejskiej Przestrzeni Badawczej kraje bardziej związane z priorytetami geopolitycznymi UE, jak np. kraje basenu Morza Śródziemnego, która to przestrzeń może stopniowo poszerzać swoje systemy koordynacji, reguły dzielenia się wiedzą oraz mobilność naukowców poza ścisłymi granicami UE i stowarzyszonych z nią krajów;

*

* *

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15.

Sytuacja w Iranie

P6_TA(2008)0031

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie Iranu

(2009/C 68 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące sprawy programu jądrowego i przestrzegania praw człowieka, w szczególności rezolucje przyjęte w dniach 13 października 2005 r.⁽¹⁾ i 17 listopada 2005 r.⁽²⁾, swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie konfrontacji między Iranem i wspólnotą międzynarodową⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Iranu⁽⁴⁾,

— uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Iranu, a w szczególności konkluzje z dnia 14 grudnia 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 111.

⁽²⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 468.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, str. 145.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0488.